

هو السميع

متن کامل دعای افتتاح

به همراه ترجمه

توضیح: دعای افتتاح از دعاهای شب‌های ماه رمضان است که محمد بن عثمان، نایب خاص امام زمان (عج)، آن را نقل کرده است. در ابتدای دعا، مدح و ثنای الهی و در پایان آن درخواست ظهور امام زمان (عج) آمده است. خواندن این دعا در تمام شب‌های ماه رمضان توصیه شده، اما در سایر ایام نیز ممدوح است. در این صفحه، متن دعا همراه با ترجمه روان فارسی ارائه شده است.

شایان ذکر است که علامه حاج سید

محمد حسین حسینی طهرانی (قدس الله سرّه) این

دعا را شرح نمودند و این بیانات ارزشمند تحت

عنوان شرح فقراتی از دعای افتتاح تدوین و

به صورت کتابی مستقل منتشر گردیده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ إِنِّي افْتَحُ الثَّنَاءَ بِحَمْدِكَ

خداوند، من ثنا و ستایش را با حمد و ستودن تو

آغاز می کنم

وَأنتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنِّكَ

و تو کارهای دُرست را به فضل و کَرمت استوار

می گردانی

وَأَيَقُنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ

الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ

و من یقین دارم که تو در جای گذشت و

مهربانی، مهربان ترین مهربانانی

وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنِّقْمَةِ

و در جای مجازات و انتقام، سخت گیرترین

کیفردهندگان

وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبَّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ

وَالْعِظْمَةِ

و در جایگاه بزرگی و عظمت، از همه جباران،

بزرگ تر و با جلالت تری.

اللَّهُمَّ أذِنْتَ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْأَلَتِكَ

خداوند، به من اذن دادی که تو را بخوانم و از تو

درخواست نمایم

فَاسْمَعْ يَا سَمِيعُ مِدْحَتِي

پس ای خدای شنوا، ستایش مرا بشنو

وَأَجِبْ يَا رَحِيمُ دَعْوَتِي

و ای رحیم و مهربان، دعای مرا اجابت کن

وَأَقِلْ يَا غَفُورُ عَثْرَتِي

و ای آمرزنده، از لغزش من درگذر

فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَةٍ قَدْ فَرَّجْتَهَا

که ای خدای من، چه بسیار گرفتاری‌ها که

برطرف ساختی

وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا

و چه بسیار اندوه‌هایی که از من زدودی

وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقَلْتَهَا

و چه بسیار لغزش‌هایی که نادیده گرفتی

وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا

و چه بسیار رحمت‌هایی که گستردی

وَحَلَقَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتَهَا

و چه بسیار زنجیرهای بلا که از من گسستی.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وِلْدَانًا

حمد و ستایش خدایی را که برای خود، همسر و

فرزندی نگرفته است

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرَهُ تَكْبِيرًا

و در سلطنت و فرمانروایی اش او را شریک و
انبازی نیست و سُست و ناتوان نیست تا او را یار و
یاوری باشد و او را به والاترین مراتب بزرگی یاد
کن.

الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا

ستایش مختصّ خداوند است، به همه

ستودگی هایش

عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا

بر تمامی نعمت هایش.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ

حمد و ستایش خدایی را که در سلطنتش او را

هماورد و مخالفی نیست

وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ

و در امر و اراده اش، او را رقیب و مُعارضی

نیست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ

حمد و ستایش خدایی را که در کار آفرینش، او

را شریکی نیست

وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ

و در عظمت و بزرگی اش، او را شبیهی نیست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ

ستایش مخصوص خدایی است که امر و

اراده‌اش و توصیف نیکی‌اش همه‌جا گسترده است

الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ

آن که مجد و عظمتش با کرمش، در همه‌جا

آشکار

الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدَهُ

و آن که دستش را به جود و عطا گشوده است

الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ

و آن خدایی که خزانه‌های (رحمت) او کاستی

نمی‌پذیرد

وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُوداً وَكَرَمًا

و بخشش بسیار، جز بر جود و کرمش نیفزاید

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ

به‌درستی که تنها او عزیز و بخشنده است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلاً مِنْ كَثِيرٍ

خداوندا، من درخواست کوچکی از دریای

بی‌کران لطف تو دارم

مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ

درحالی که من به آن سخت نیازمندم

وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ

و نیز غنا و توانگری تو بر آن (خواسته‌ام) دیرینه

است

وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ

و درحالی که همان (حاجت کوچک) نزد من

بسیار مهم و حیاتی است

وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ

و اعطای آن بر تو ناچیز و آسان است.

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَن ذَنْبِي

بارِإِلهَا، بخششِ تو از گناهِ من،

وَتَجَاوُزَكَ عَن خَطِيئَتِي

و گذشت تو از خطای من،

وَصَفْحَكَ عَن ظُلْمِي

و چشم‌پوشی تو از ظلم و ستم من،

وَ سَتْرَكَ عَلَيَّ قَبِيحِ عَمَلِي

و پرده‌پوشی تو بر کردارِ زشتِ من،

وَ حِلْمَكَ عَن كَثِيرِ جُرْمِي عِنْدَ مَا كَانَ مِن خَطِيئِي

وَ عَمْدِي

و بردباری تو در برابرِ جرمِ بسیارِ من که به عمد یا

خطا مرتکب شده‌ام،

أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أُسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ

مرا به طمع می‌اندازد که از تو لطف و عنایتی

بخوام که شایسته آن نیستم؛

الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ

آن (عنایت را) که از روی رحمت روزی‌ام

نموده‌ای

وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ

و با قدرتت به من نشان داده‌ای

وَعَرَّفْتَنِي مِنْ إِبَابِكَ

و با اجابتت به من شناسانده‌ای

فَصِرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا

و همین سبب شد که با حال اطمینان و آرامش تو

را بخوانم

وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا لَا خَائِفًا وَلَا وَجَلًا

و تو را مونس و همدم خودم احساس کنم و

بدون ترس و دلهره از تو درخواست نمایم

مُدْلًا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ

و نیز [چنان اُنسی با تو احساس می‌کنم که] در

همان حاجتی که مرا به‌سوی تو آورده، بر تو ناز

می‌کنم

فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ

سپس اگر حاجتم دیر برآورده شود، به‌سبب

جهلم، زبان به ملامتت می‌گشایم

وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي

درحالی که شاید تأخیر در رواشدن حاجتم، برایم

بهتر باشد (و به صلاح من باشد)

لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ

زیرا تو از عاقبت و سرانجام امور آگاهی

فَلَمْ أَرَ مَوْلَىٰ كَرِيمًا

أَصْبَرَ عَلَىٰ عَبْدٍ لَّئِيمٍ مِنْكَ عَلَيَّ

بنابراین، مانند تو مولای کریمی ندیده‌ام که بر بنده فرومایه‌ای همچون من، صبور باشد.

يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِي عَنكَ

پروردگارا، تو مرا (به‌سوی خود) می‌خوانی ولی من از تو روی می‌گردانم!

وَتَتَّحِبُّ إِلَيَّ فَأَتْبَعُكَ إِلَيْكَ

و به من دوستی می‌ورزی و من با تو دشمنی می‌کنم!

وَتَتَّوَدُّ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ

و به من محبت می‌کنی و من محبت را نمی‌پذیرم!

كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ

گویی من هستم که بر تو فضل و منت دارم!

فَلَمْ يَمْنَعْكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ

با این همه، این امر، تو را از مهربانی و احسان به من باز نمی‌دارد

وَالْتَفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ

و از اینکه با جود و کرمت بر من لطف و نیکی نمایی، جلوگیری نمی‌کند.

فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ

پس بر بنده نادانت رحم کن

وَجِدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ

و با فزونی احسانت بر او سخاوت و گشاده‌دستی

نما

إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ

که تو همانا بسی بخشنده و بزرگواری.

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَا لِكَ الْمَلِكِ

ستایش اختصاص به خدایی دارد که فرمانروای

هستی است

مُجْرِي الْفُلِكِ

و کشتی‌ها را حرکت می‌دهد

مُسَخِّرِ الرِّيَّاحِ

و بادهای را به تسخیر خود دارد

فَالِقِ الإِصْبَاحِ

و سپیده‌صبح را می‌شکافد

دَيَّانِ الدِّينِ

و حاکم و صاحب‌اختیار دین است

رَبِّ الْعَالَمِينَ

و پروردگار عالمیان.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ

ستایش خدا را که می‌داند، باین حال بردباری

می‌کند

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ

و ستایش خدا را که می‌تواند، باین حال می‌بخشد

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَىٰ طَوْلِ أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ

و ستایش خدا را بر صبر و بردباری بسیارش در

عین غضبش

وَهُوَ قَادِرٌ عَلَىٰ مَا يُرِيدُ

درحالی که او بر انجام هر کاری که بخواهد،

تواناست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ

ستایش خدا را که آفریننده عالم است

بَاسِطِ الرِّزْقِ

و گستراننده روزی

فَالِقِ الْإِصْبَاحِ

و شکافنده سپیده صبح

ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

و دارای مقام جلال و جمال

وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ

و دارای تفضل و بخشندگی است

الَّذِي بَعْدَ فَلَا يُرَىٰ

خدایی که به اندازه‌ای (والامرته و) دور است که

دیده نمی‌شود

وَقَرَّبَ فَشَهِدَ النُّجُوٰی

و [آن‌قدر] نزدیک گشت که نجوارا نیز می‌شنود

تَبَارَكَ وَتَعَالَىٰ

بس مبارک و بلندمرتبه است.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ

حمد و ستایش خدایی را که هیچ کس را یارای

نزاع با او نیست تا با او هم طراز شود

وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ

و شبیهی ندارد که همانند او باشد

وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاوِدُهُ

و پشت و پناهی برای او نیست که یاری اش

رساند.

قَهَرَ بِعِزَّتِهِ الْأَعْرَاءَ

با عزتش تمام عزیزان و قدرتمندان را مقهور

خویش ساخته

وَتَوَاضَعَ لِعِظْمَتِهِ الْعُظَمَاءُ

و بزرگان در برابر عظمتش فروتن گشته اند

فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ

پس با قدرتش بر هر آنچه می خواهد می رسد.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ

حمد و ستایش خدایی را که آنگاه که صدایش

می زنم پاسخ می دهد

وَيَسْتُرُّ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ

و هر عیبی را بر من می پوشاند در حالی که من به

نافرمانی ام ادامه می دهم

وَيُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَارِيهِ

و نعمتش را بر من بزرگ می گرداند اما من

شکرش را به جای نمی آورم

فَكَمْ مِنْ مَوْهَبَةٍ هَنِيئَةٍ قَدْ أَعْطَانِي

که چه بسیار موهبت‌های گوارایی که به من

عنایت کرده

وَعَظِيمَةٍ مَخُوفَةٍ قَدْ كَفَّانِي

و چه بلاهای بزرگ و هولناکی که مرا از آنها

حفظ نموده

وَبَهْجَةٍ مُونِقَةٍ قَدْ أَرَانِي

و چه خوشی و زیبایی‌های دلربایی که به من

نشان داده است

فَأَتْنِي عَلَيْهِ حَامِداً

پس او را همراه با حمد و ستایشم، ثنا می گویم

وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحاً

و او را همراه با تنزیه و تسبیح، یاد می کنم

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ

حمد و ستایش خدایی را که حجاب و پرده‌اش

دریده نمی شود

وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ

و درب (رحمت) او بسته نمی گردد

وَلَا يُرَدُّ سَائِلُهُ

و سائل درگاهش را (دست خالی) برنمی گرداند

وَلَا يُخَيِّبُ أَمَلُهُ

و آرزومندش ناامید نمی شود.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ

حمد و ستایش خدایی را که افراد ترسان را در

ایمنی می دهد

وَيُنَجِّي الصَّالِحِينَ [خل: الصادقين]

و صالحان [صادقان] را نجات می دهد

وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ

و مستضعفان (و آنان که ضعیف شمرده شده اند)

را بالا می برد

وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ

و مستکبران را به زیر می کشاند

وَيُهْلِكُ مُلُوكًا

و پادشاهانی را به هلاکت می رساند

وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ

و گروهی دیگر را به جای آنان می گذارد

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ

و ستایش اختصاص به خدایی دارد که

درهم شکننده زورگویان است

مُبِيرِ الظَّالِمِينَ

و نابودکننده ستمکاران

مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ

و گیرنده گریختگان

نَكَالِ الظَّالِمِينَ

و سزادهنده ستمکاران

صَرِيحِ الْمُسْتَصْرِخِينَ

و فریادرس فریادخواهان

مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ

و مرجع حاجت حاجتمندان

مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ

و تکیه گاه مؤمنان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعْدُ السَّمَاوُ وَسُكَّانُهَا

حمد و ستایش خدایی را که از ترس او، آسمان

و ساکنانش غرّش می کنند

وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَارُهَا

و زمین و آبادکنندگان می لرزند

وَتَمْوِجُ الْبِحَارِ وَمَنْ يَسْبَحُ فِي غَمْرَاتِهَا

و دریاها و موجوداتی که در قعر آن شناورند،

همگی در تلاطم اند.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ

هَدَانَا اللَّهُ

«ستایش اختصاص به خدایی دارد که ما را به این

جایگاه و حقیقت هدایت کرد و اگر او ما را هدایت

نمی نمود، خودمان هدایت نمی شدیم.»

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلَقْ

حمد و ستایش خدایی را که می‌آفریند ولی
خودش آفریده کسی نیست

وَيَرْزُقُ وَلَا يُرْزَقُ

و روزی می‌دهد و روزی داده نمی‌شود

وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ

و می‌خوراند و خود بی‌نیاز از خوردن است.

وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ

و زندگان را می‌میراند

وَيُحْيِي الْمَوْتَى

و مردگان را زنده می‌کند

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ

و او زنده‌ای است که هرگز نمی‌میرد

بِيَدِهِ الْخَيْرُ

همه‌ی خیر و خوبی‌ها تنها به‌دست اوست

وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و او بر هر امری قادر و تواناست.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

بارِالها، درود بفرست بر محمد که بنده و فرستاده‌

توست

وَأَمِينِكَ وَصَفِيكَ وَحَبِيبِكَ

و امین (بر وحی) و برگزیده و حبیب تو

وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

و منتخب تو از میان خلقت

وَحَافِظِ سِرِّكَ

و حافظ سرّ تو

وَمُبَلِّغِ رِسَالَاتِكَ

و رسانندهٔ پیام‌های تو (بر تمام عالم) است

أَفْضَلَ وَأَحْسَنَ

و برترین و بهترین [درودها را بر آن حضرت

بفرست]

وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ

و زیباترین و کامل‌ترین

وَأَزْكَى وَأَنْمَى

و پاک‌ترین و فزون‌ترین و بابرکت‌ترین

وَأَطْيَبَ وَأَطْهَرَ وَأَسْنَى

و پاکیزه‌ترین و طاهرترین و عالی‌ترین

وَأَكْثَرَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ

و بیشترین درودی که فرستادی و برکتی که دادی

وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ

و ترحم و مهربی که ورزیدی و سلامی که

فرستادی

عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ

وَصِفْوَتِكَ

و بر بنده‌ای از بندگان و انبیاء و فرستادگان و

برگزیدگانت قرار دادی

وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ

و بر گرامیان از میان خلقت ارزانی داشتی .

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

بارِها درود بفرست بر علیّ که امیر مؤمنان

وَوَصِيٍّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

و وصیّ و جانشین فرستاده پروردگارِ عالمیان

عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ

و بنده و ولیّ تو و برادر پیغمبرِ تو

وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ

و حجّت تو بر تمام خلقِ تو

وَأَيَّتِكَ الْكُبْرَى وَالنَّبَا الْعَظِيمِ

و بزرگ‌ترین آیه و نشانه تو و همان خبر عظیم

است .

وَصَلِّ عَلَى الصِّدِّيقَةِ الطَّاهِرَةِ

و درود بفرست بر آن بانوی راستین و پاک

فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ

فاطمه [زهرا] که سرور زنان عالمیان است .

وَصَلِّ عَلَى سِبْطِي الرَّحْمَةِ

و درود بفرست بر دو فرزندِ دخترِ پیغمبرِ

رحمت

وَإِمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ

و دو پیشوای هدایت؛ حسن و حسین

سَيِّدِي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ

دو آقای جوانان بهشت

وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ

و درود بفرست بر پیشوایان و امامان مسلمانان

عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ
وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ
وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
وَالْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ

و [درود بفرست] بر جانشین هدایت کننده و

هدایت شده

حُجَّكَ عَلَى عِبَادِكَ

که حجّت های تو بر بندگان تو هستند

وَأَمْنًاكَ فِي بِلَادِكَ

و امینان تو در سرزمین های تو آند

صَلَاةً كَثِيرَةً دَائِمَةً

درود و رحمتی فراوان و دائمی.

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ

بارِإِلَها، و درود بفرست بر ولیّ و صاحب امرت،

آن قیام کننده ای که همگان به ظهورش چشم امید

بسته

وَالْعَدْلِ الْمُنْتَظَرِ

و عدالت گستری که انتظارش را می کشند.

وَحُفَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ

و او را با فرشتگان مقرب درگاهت، در برگیر

وَأَيَّدَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

و او را با روح القدس تأیید گردان

يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

ای پروردگار عالمیان.

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَىٰ كِتَابِكَ

بارالها، او را دعوت کننده به کتابت

وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ

و برپادارنده و حافظ دینت قرار بده

أَسْتَخْلِفُهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا أَسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِهِ

و او را جانشین و خلیفه خود بر روی زمین قرار

بده همچنان که پیش از او نیز خلفای خود را مستقر

نمودی.

مَكَّنَ لَهُ دِينَهُ الَّذِي أَرْتَضِيَتَهُ لَهُ

دین و آیینی را که تو برای او می پسندی، برای او

هموار و استوار گردان

أَبْدَلَهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنًا

و ترس و خوفی که (از مُعاندین) داشته به ایمنی

تبدیل کن

يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا

تا تو را (به حقیقت بندگی) بپرستد و شریکی
برای تو قرار ندهد.

اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّ بِهِ

بارِإِلهَا، او را عزّت عنایت کن و به وسیلهٔ او (به ما
نیز) عزّت عنایت فرما

وَأَنْصُرُهُ وَأَنْتَصِرَ بِهِ

و او را یاری کن و به وسیلهٔ او (ما را نیز) یاری
فرما

وَأَنْصُرُهُ نَصراً عَزِيزاً

و او را مددی باعزّت و پیروزمندانه عنایت فرما

وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحاً يَسِيراً

و پیروزی و گشایشی آسان برای او قرار بده

وَأَجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَاناً نَصِيراً

و به او از نزد خودت، قدرتِ یاری رساننده‌ای
عنایت بفرما.

اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ

خداوندا، به وسیلهٔ او دینت و سنّت پیامبرت را
آشکار فرما

**حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ
مِنَ الْخَلْقِ**

تا چیزی از حق، به خاطر ترس از احدی از
خلایقت مخفی نماند.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ

بارِإِهَا، ما با تضرّع و ابتهاجِ نیازمندان به درگاه تو
از سویدای دل خواهانیم تا دولتی بزرگوارانه پیش
آوری

تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ

که در آن دوران، اسلام و یاورانش را سربلند
گردانی

وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ

و نفاق و پیروانش را ذلیل و خوار گردانی

وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ

و ما را در آن دوره، از زمره دعوت کنندگان خلق
به اطاعت

وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ

و از پیشوایان آنها به راه خودت قرار دهی

وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

و بدین سبب کرامت و سربلندی دنیا و آخرت را
روزی ما فرمایی.

اللَّهُمَّ مَا عَرَفْتَنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمِلْنَا

بارِإِهَا، آنچه از حق به ما شناساندی در وجود ما
متحقق فرما

وَمَا قَصَرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا

و به آنچه (از حق) نرسیدیم ما را برسان.

اللَّهُمَّ أَلْمَمٌ بِهِ شَعْنَنَا

خداوندا، به وسیله او آشفته‌گی و درهم‌ریختگی ما

را انسجام ببخش

وَأَشْعَبْ بِهٖ صَدَعَنَا

و تفرّق و تشتّت ما را به وسیله او سامان بده و به

وحدت تبدیل فرما

وَأَرْثُقْ بِهٖ فَتَقَنَا

و اختلاف ما را به وسیله او از میان بردار

وَكَثِّرْ بِهٖ قَلَّتْنَا

و تعداد اندک ما را به وسیله او زیاد کن

وَأَعِزِّزْ بِهٖ ذِلَّتْنَا

و ذلّت ما را به وسیله او به عزّت تبدیل فرما

وَأَغْنِ بِهٖ عَائِلَنَا

و فقیر و نیازمند ما را به وسیله او بی‌نیاز گردان

وَأَقْضِ بِهٖ عَن مَّغْرَمِنَا

و خسارت‌های ما را به وسیله او جبران کن

وَأَجْبِرْ بِهٖ فَقْرَنَا

و فقر ما را به وسیله او برطرف ساز

وَسُدِّ بِهٖ خَلَّتْنَا

و کاستی‌های ما را به وسیله او ترمیم کن

وَيَسِّرْ بِهٖ عُسْرَنَا

و سختی‌های ما را به وسیله او آسان گردان

وَبَيِّضْ بِهٖ وُجُوهَنَا

و به وسیله او ما را روسفید کن

وَفُكِّ بِهٖ اَسْرَنَا

و ما را به وسیله او از اسارت رهایی بده

وَأَنْجِحْ بِهٖ طَلِبَتَنَا

و به برکتش به اهداف و خواسته هایمان برسان

وَأَنْجِزْ بِهٖ مَوَاعِدَنَا

و وعده های را که به ما دادی به وسیله او محقق

کن

وَأَسْتَجِبْ بِهٖ دَعْوَتَنَا

و دعا هایمان را به برکتش مستجاب فرما

وَأَعْطِنَا بِهٖ سُؤْلَنَا

و آنچه می خواهیم به برکت او به ما عطا کن

وَبَلِّغْنَا بِهٖ مِنْ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمَالَنَا

و به برکتش در دنیا و آخرت به آرزوهایمان

برسان

وَأَعْطِنَا بِهٖ فَوْقَ رَغْبَتِنَا

و به برکتش بیشتر از آنچه می خواهیم به ما عطا

کن

يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ

ای بهترین کسی که از او درخواست می شود

وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ

و ای گشاده دست ترین بخشنده گان

أَشْفِ بِهٖ صُدُورَنَا

سینه‌های (غم‌دیده) ما را به وسیله او التیام بده

وَأَذِيبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا

و کینه و کدورت‌های قلب‌هایمان را به وسیله او

برطرف ساز

وَأَهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ

و در سرگشتگی‌ها به وسیله او و به اذن خود، ما

را به راه حق هدایت کن

إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

زیرا تو هرکس را که بخواهی به راه راست

هدایت می‌کنی

وَأَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا

و به وسیله او ما را بر دشمنان و دشمنان پیروز

گردان

إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ

ای معبود حقیقی، آمین.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ نَبِيتَنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ

وَالِهِ

بارِالها، ما به درگاه تو شکوه می‌کنیم از فقدان

پیغمبرمان که درودهای تو بر او و بر خاندان او باد

وَغَيْبَةَ وَلِيِّنَا

و [شکوه می‌کنیم] از غیبت مولایمان

وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا

و بسیاری دشمنانمان

وَقِلَّةَ عَدَدِنَا

و کمی تعدادمان

وَشِدَّةَ الْفِتَنِ بِنَا

و از شدت فتنه‌ها و بلاهایی که گریبان‌گیر ما شده

وَتَظَاهِرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا

و هم‌داستانی زمانه بر علیه ما

فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

پس بر محمد و آل محمد درود بفرست

وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ

و ما را در برابر همه اینها یاری رسان

بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ

با گشایشی که زود [به ما] می‌رسانی

وَبِضْرٍ تَكْشِفُهُ

و سختی‌ها و گرفتاری‌هایی که بر طرف می‌سازی

وَنَصْرِ تُعِزُّهُ

و پیروزی با عزتی که عنایت می‌کنی

وَسُلْطَانٍ حَقٍّ تُظْهِرُهُ

و چیرگی و غلبه حق را که آشکار می‌سازی

وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا

و با رحمتی از سوی خودت که بر ما می‌گسترانی

وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تُلْبِسُنَاهَا

و لباس عافیتی که بر ما می‌پوشانی

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

به رحمت ای مهربان‌ترین مهربانان.